

บรรณานุกรม

กานต์พิชชา สุริคุณาพงษ์. (2545). แนวทางในการพัฒนาภาคเชิงรายได้เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.

การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). การพัฒนาการท่องเที่ยวเรื่องกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิง

อนุรักษ์. ม.ป.ท.

กองเขตแดน กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย. (2548). คู่มือปฏิบัติการและคำแนะนำเกี่ยวกับเขตแดน

ของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย.

เจษฎา สุวดี. (2538). แนวทางการพัฒนาเมืองหนองคายเพื่อรองรับผลกระทบจากสะพานมิตรภาพ.

วิทยานิพนธ์การวางผังเมืองมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางผังเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2544). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุทธิธิ์ ชูชาติ. (2546). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เชียงใหม่.

คู่บ จุฬาสาย. (2545). ประมวลบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ทัศนธรณ์ นาคเขียว. (2545). แนวทางการพัฒนาโป่งเคือค อำเภอมะแมง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแหล่ง

ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยว

แห่งประเทศไทย.

ประจักษ์ ศกุนตลักษณ์. (2532). เศรษฐศาสตร์เมือง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2537). เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ไฟว์แอนด์ไฟว์

พรินติ้ง.

แผนการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ใน 5 ปี. (2010). บทรายงานของคณะพรรคแขวง.

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงสะหวันนะเขต 2010 - 2015. (2010). ข้อตกลงว่าด้วย

การรับรองแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงสะหวันนะเขต 2010 - 2015

โดย เจ้าแขวงสะหวันนะเขต.

- พรหมเมธ นาดมทอง. (2540). *กระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น: กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์การวางผังเมืองมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางผังเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- มนตรี ศักดิ์เมือง. (2527). *แนวทางการวางแผนการใช้ที่ดินของชุมชนเมืองในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้: กรณีศึกษาชุมชนเมืองยะลา. วิทยานิพนธ์การวางผังเมืองมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางผังเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- รองเจ้าแขวงสะหวันนะเขต. (2549). *รายงานการสัมมนาตามโครงการอบรมผู้ประกอบการไทย – ลาวเพื่อการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในกรอบ EWEAC/ACMECS. 18-19 กันยายน พ.ศ. 2549 แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว. ม.ป.ท.*
- เลิศพร ธาระสกุล. (2550). *การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวทางบกเชื่อมโยงประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาโดยมีนครวัดเป็นเป้าหมาย. กรุงเทพฯ: พีเอสพีรน์ท์.*
- วรรณพร วณิชขานุกร และสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2540). *การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: รพีผลิปปะ.*
- วรรณพร วณิชขานุกร. (2540). *นิเวศการท่องเที่ยว: การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.*
- _____. (2541). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.*
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ. (2547). *การประเมินผลการส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยและการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว. วารสารวิจัยสังคม, 27(1),*
- วลิตพันธ์ สถิตยยุทธการ, ลำอาน หิรัญบุรณะ และพยอม ธรรมบุตร. (2538). *The greening of thai hotel. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.*
- วิมล จิโรจน์พันธ์, ประชิด กฤษณะพัฒน์ และอุดม เชยวงศ์. (2548). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ: แสงดาว.*
- วิวัฒน์ชัย บุญภักด. (ม.ป.ป.). *สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: พระนครการพิมพ์.*
- วาริน สุขเสมอ. (2537). *การศึกษาเพื่อการวางแผนพัฒนาเทศบาลตำบลอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วกรณีศึกษา ผลกระทบชุมชนการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา. วิทยานิพนธ์การวางผังเมืองมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางผังเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ศรัณญา วรากุลวิทย์. (2546). *ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้าปรีณติง.*
- ศิริ ฮามสุโพธิ์. (2543). *สังคมวิทยาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.*
- เศกสรรค์ ขงวานิชย์. (2536). *รายงานฉบับสมบูรณ์การพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

สมพงษ์ ชูมาก. (2533). องค์การระหว่างประเทศ: การรักษาและส่งเสริมสันติภาพระหว่างประเทศ.
รัฐศาสตร์สาร, 14(1),

สมพงษ์ ธงไชย, พิเศษ เสนาวงศ์ และพนัย วิถีสวัสดิ์. (2547). ความพร้อมในการบริการ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยในกลุ่มจังหวัด
ลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง (มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี). ม.ป.ท.

สะพานเชื่อมเศรษฐกิจมุกดาหาร-สะหวันนะเขต. (2549, 14 ธันวาคม). ผู้จัดการออนไลน์.

สุเทพ พันประสิทธิ์, เลิศพร ภาวระสกุล และวันเพ็ญ พินเือก. (2547). กลยุทธ์การจัดการเพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา กรณีศึกษา: จังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์
สุรินทร์ และศรีสะเกษ. ใน รวมบทความวิจัยการท่องเที่ยว ชุดโครงการ นโยบายและ
แผนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 2547. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สุภาพร สุกสีเหลือง. (2548). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ECT 515 Natural Resource
Conservation and Tourism. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อภิรมย์ พรหมจรรยา. (2543). การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนเกาะยาวน้อย
จังหวัดพังงา. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อภิวัฒน์ ห่อเพชร. (2549). การจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. ม.ป.ท.

อนุชา เล็กสกุลดิถ และคณะ (2550). โครงการศึกษาการพัฒนาความเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยสู่
ชายฝั่งทะเลกัมพูชา โดยจังหวัดตราดเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: พีเอสพรีนธ์.

อโนทัย เพ็ชรคงชล. (2540). ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นต่อกิจกรรม
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติเข็ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง.
ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการเกษตรและป่าไม้,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

Boo, E. (1991). Making ecotourism sustainable: Recommendations for planing, development and
management. In *Nature tourism managing for the environment*. Washington D.C.:
Island Press.

Cronin, L. (1990). A strategy for tourism and sustainable development. *World Leisure and
Recreation*, 32(3), 12-18.

Globe' 90. (1990). *An action strategy for sustainable tourism*. Ottawa: Tourism Canada.

Saxena, G., & Ilberty, B. (2008). Integrated rural tourism: A Border Case Study.
Annals of Tourism Research, 35(1), 233-254.

The World Commission on Environment and Development. (1987). Oxford: Oxford University
Press.

- Vincent, V. C., & Thompson, W. (2002). Assessing community support and sustainability for ecotourism development. *Journal of Travel Research*, 41(2), 153-160.
- Watson, G. B. (1995). *Urban village: Strategic planning for sustainable*. n.p.
- Western, D. (1993). Defining ecotourism. In K. Lindberg and D. Hawkins (eds.), *Ecotourism: A Guide for Planner and Managers*. Vermont: The Ecotourism Society.
- World Tourism Organization. (1993). *Sustainable tourism development*. USA.